

Dappere Meid

In het zonnetje vandaag dachten wij aan jou

Kleine, witte, dappere meid

Naarstig dribbelde jij altijd mee

Iets meer 'picknick'-pauze; want voor jou namen wij de tijd.

De sleutel thuis nog nauwelijks in het slot

Wordt mijn komst al luidkeels toegejuicht

Een ferme blaf en een koket trappeldansje

Bob ging roedelen, daarvan was zij heilig overtuigd.

Eén heel vlug plasje en ze sprong in de Chobolobobus

Met een klein kontje lukte dat nog zowaar

Een rondje maken, een grommetje en respect van alle leden

Dan positioneerde zij zich op haar plekje; ziezo klaar.

Soms even verward door de drukte als we het roedelen begonnen
Maar al snel hobbelde Bobby onvermoeid mee met het spul
Ze verbaasde ons telkens als wij stopten om haar te roepen
Ze was er al, even puffen, al dat geroep is maar flauwekul.

Waarderhout, Obdam, Bergen en Geestmer Ambacht

Bobby genoot intens en zij lachte altijd
De eerste keer Obdam liep zij van schaduw naar schaduw
Maar haar conditie verbeterde aanzienlijk in de loop van de tijd.

Met de picknick kon zij geweldig zitten

En deze dame stond ook hoog in rang
Een lekkerbekje maar dat mag tijdens al dat roedelen
En na even mal doen ging zij dan weer haar kalme gang.

't Was eerder het lijf dat niet altijd meewerkte
want haar spirit fladderde van hot naar her
Heel trots vertelde haar vrouwtje dat zij twee pondjes kwijt was
We werkten ook hard en in haar klasement was zij een superster.

Zo wit als zij in 't begin in de bus zat
Zo zwart was zij aan het einde van dit dolle avontuur
Zij nam ons motto altijd zeer letterlijk en lijfelijk
Hoe vaker hoe leuker en zijn koos het modderpad vol vuur.

Vandaag de eerste rit zonder jou en toch was je erbij
In ons hart ben je een bikkel, een doorzetter die alles gaf
vandaag bogen je vriendjes allen hun kopjes
Chapeau lieve Bobby, en ik neem mijn hoedje voor jou af.

Veel liefs van

Mélanie en Lobo

Chobolobo met al jouw vriendjes en ik zullen jou nooit vergeten, lieve Bobby!